

N:o 256.

Äf Herr J. A. Åstrand: Om underdånig skrifvelse till Kongl. Maj:t, i fråga om vissa åtgärders vidtagande till jagtens fredande.

Att en och samma Jagtlag skall gälla för hela Riket är en orimlighet, då de förhållanden, hvilka böra ligga till grund för denna lag, äro så högst olika i olika provinser. I Norges nu gällande Jagtlag af den 22 Juni 1863 har afseende härpå blifvit fästadt, hvarför äfven dess 11 § stadgar, att Konungen eger för enskilda amt, eller delar deraf, på derom af vederbörande amtsförmandskab ingifven ansökning, dels att intill en tid af 10 år alldeles fredlysa vissa djur och fogelarter, dels att utvidga eller inskränka den allmänna fredlysningstiden, dels ock att förbjuda vissa fångningsmetoder, hvilka efter deras beskaffenhet visat sig vara i hög grad ödeläggande för det vilda. Att liknande bestämmelser äfven för Sverige voro nyttiga, lærer svårligen kunna bestridas, och skulle, derest de förefunnos, den allmänna Jagtlagen mera sällan blifva föremål för motioner vid våra riksdagar.

Med anledning häraf får jag värdsamt föreslå, att Riksdagen måtte besluta om aflåtande af en underdånig Skrifvelse till Kongl. Maj:t med anhållan, att Kongl. Maj:t täcktes till pröfning och afgörande upptaga, af landsting gjord, underdånig framställning att för sitt landstingsområde erhålla inskränkning eller utvidgning af en eller flera af de i allmänna Jagtlagen uppräknade fredlysningstiderna, eller fredlysning, dock högst till en tid af tio år, af ett eller flera af de i samma lag såsom nyttigt vildt omnämnda djur eller fogelarter, eller förbud mot användande af vissa fångningsmetoder, hvilka visat sig vara i hög grad ödeläggande för det vilda.

Om motionens remitterande till Utskott anhålles.

Stockholm den 27 Januari 1868.

J. A. Åstrand.
